OVAJ ČLANAK NAPISAN JE PRIJE DEVET DANA ALI, KAKO SE RADILO O SMRTI JEDNE DRAGE OSOBE, ZAMOLIO SAM NJEZINU OBITELJ DA GA PRVO PROČITAJU I ODOBRE MI DA GA SA SVIMA VAMA PODIJELIM. TO SVE JE TRAJALO NEKOLIKO DANA A NAKON NJIHOVE SUGLASNOSTI OBJAVLJUJEM NAVEDENI ČLANAK I SVOJE SVJEDOČENJE.

Četvrtak, 07.07.2011.g.

SLAVA BOGU! SLAVA BOGU JEDINOME! GOSPODIN JE SVJETLOST I SPASENJE. ISUSE, UZDAM SE U TEBE!

Jučer i danas mi se ove riječi i rečenice stalno "vrte" u mislima i u srcu i u duši.

Jučer sam doživio najljepše trenutke u svojem duhovnom životu. PRISUSTVOVAO SAM I SAM
UČESTVOVAO
U
SPAŠAVANJU
JEDNE
DUŠE.
Da mi je tu rečenicu rekao netko prije godinu-dvije, čudno bih ga pogledao. Ne bih ga razumio.
Jer,
SPAŠAVANJE
DUŠE
nije ni termin ni stanje koje bih ja prije dvije godine mogao razumjeti.
TOLIKO
JE
PUNA
MOJA
DUŠA
I
MOJ
DUH
RADOSTI
RADI
TOGA
JER
SAM
UČESTVOVAO
U
SPAŠAVANJU
JEDNE
DUŠE,
I
ZBOG
TOGA
ŠTO
MI
JE
GOSPODIN
DAO
ZA
SPOZNATI
DA
SMO
JU

I
SPASILI,
SVI
MI
OKO
NJE,
DA
IMAM
OSJEĆAJ
DA
ĆU
PUKNUTI
OD
TE
RADOSTI
I
BOŽJE
MILOSTI
U
MENI.

I kada sam danas ujutro sjedio u kafiću i sve to spoznavao SUZE SU SAMO TEKLE. TO SU BI
LE
SUZE
SLAVE
BOŽJE.
I u jednom trenutku javilo se
ZLO. Ono se uvijek tu mota u takvim situacijama. I dođu mi u glavu misli da
da li bih mijenjao to što mi se jučer i danas dogodilo
sa nekim materijalnim stvarima. Npr. da sam vlasnik čitavog mojeg grada
ili
drugih
nekih
dijelova
svijeta
ili
cijelog
svijeta.
SAM

SEBI
SAM
SE
NASMIJAO.
MA,
NEMA
TOG
GRADA,
TOG
DIJELA
SVIJETA,
PA
NI
ČITAVOG
SVIJETA,
KOJEGA
BI
JA
ZAMIJENIO
ZA
SAMO
JEDNO
SPAŠAVANJE
JEDNE
DUŠE.

I PRVI PUTA SAM U SVOJEM DUHOVNOM ŽIVOTU BAREM MALO SHVATIO, GOSPODIN
MI
JE
DAO
ZA
SPOZNATI,
ZAŠTO
JE
TAKVO
VESELJE
NA
NEBU
KADA

SE
OBRATI
JEDAN
ČOVJEK
DOLJE
NA
ZEMLJI,
JEDNA
JEDINA
DUŠA.
A
JA
SAM
SADA
U
TOME
UČESTVOVAO!
JA
SAM
POMOGAO,
GOSPODIN
MI
JE
DAO
TU
VELIKU
MILOST,
DA
SE
OBRATI
I
SPASI
JEDNA
DUŠA.
DUŠA
JEDNE
ŽENE
KOJA
JE
BILA
NA
SAMRTI.
OBRATILA
SE
I
SPASILA

U
POSLJEDNJIM
TRENUCIMA
SVOJEGA
ŽIVOTA.

A sve je počelo prije dva tjedna kada mi je jedan dan kazala supruga da je čula na poslu da je teško bolesna i nalazi se u bolnici jedna žena, sestra od jednog prijatelja koji je umro od teške bolesti prije godinu i pol dana. Da boluje od iste bolesti i da je u jako teško stanju. A tu istu ženu susreo sam 5-6 mjeseci u jednom kafiću na kavi. Slučajno smo se sreli, površno smo se znali pa smo malo porazgovarali. Ona mi se povjerila o svojoj bolesti, ja sam joj rekao o svojem duhovnom obraćenju i dao sam joj adresu ove svoje stranice. Možda nađe nešto za sebe. Tada me je jako ražalostila jer mi je kazala da vjeruje u Boga i da ide k jednom iscjelitelju, bioenergetičaru, koji joj je davao svoju energiju pred raspelom. I da je to po Božjem. Nisam se tada upuštao u diskusiju s njom oko toga. Nadao sam se da će joj čitanje nekih mojih članaka pomoći da shvati istinu. Poslije toga se više nismo vidjeli.

Kada mi je supruga to kazala, odlučio sam da ću nekako doći do telefona da nazovem njezinog supruga i da ga zamolim da s njim odem jedan dan u bolnicu, njoj u posjetu. Nisam to učinio cijeli tjedan. U subotu na nedjelju noć, pred jutrom, počelo me u snu proganjati to da bih morao nazvati njezinog supruga, da joj moram u posjetu, pa što ako će ona umrijeti a ja je neću vidjeti, i sl. NEKAKO SAM OSJEĆAO DA JE SITUACIJA TEŠKA. I NEKAKO SAM KROZ POLUSAN
ODLUČIO
IZMOLITI,
ZA
NJEZINO
OBRAĆENJE
I
OZDRAVLJENJE,
KRUNICU
BOŽJEG
MILOSRĐA.
ODMAH
ONAKO
U
KREVETU.
KADA

SAM
TO
UČINIO
I
KADA
SAM
ODLUČIO
DA
ĆU
ODMAH,
KADA
USTANEM,
NAZVATI
NJEZINOG
MUŽA,
MIRNO
SAM
ZASPAO.

Tokom dana nazvao sam njezinog muža i pitao sam ga kako je ona i da li mogu u ponedjeljak s njim kod nje u posjetu. Inače sam se s njim znao iz srednjoškolskih dana. On je rekao da može i da će me pričekati pa ćemo zajedno do nje. On je kod nje išao nekoliko puta na dan. I rekao je da je u subotu bila loše, da je već mislio da je kraj, ali da je u nedjelju malo živnula i ponovno počela razgovarati. I rekao sam mu kako sam ju ja sanjao i izmolio u nedjelju ujutro na krevetu za nju KRUNICU BOŽJEG MILOSRĐA.

SADA ZNAM DA NIJE GOSPODIN DAO DA UMRE. GOSPODIN JE ŽELIO DA SE NJEZINA DUŠA
SPASI
A
ONA
JOŠ

NIJE
BILA
SPREMNA.

Kada smo došli do njezine sobe vidio sam je u krevetu. Bilo je to žena izgleda starice a težine djeteta. Teško ju je bilo razumjeti što govori jer su joj zubi bili stisnuti, nije imala više puno snage. Kada me vidjela, prepoznala me i pozdravila. JA SAM ODMA PO
ČEO
ZA
NJU
MOLITI,
ONAKO
NASLONJEN
NA
NJEZIN
KREVET.
KRUNICU
BOŽJEG
MILOSRĐA.
NE
NA
GLAS,
NEGO
U
SEBI.
TA
MOLITVA
MI
JE
CIJELO
VRIJEME
BILA
NA
PAMETI
I
ZNAM
DA
JE

TO BILA
PRAVA
MOLITVA.
ZA
SVE
TRPEĆE
DUŠE
I
DUŠE
NA
SAMRTI,
JER
ZA
OVU
JU
NAKANU
MOLIM
SVAKI
DAN.

Kada sam izmoli jednu KRUNICU, sjetio sam se riječi njezinog muža koji je rekao da ONA BAŠ
I
NIJE
HTJELA
MOLITI,
DA
JU
JE
ON
NAGOVARAO
DA
ZAJEDNO
MOLE
ALI
DA
ONA
NEKAKO
NEĆKALA.
PA

SAM
JU
ONDA
JA,
PRVO
NJU
PA
ONDA
SEBE,
PREKRIŽIO
U
MISLIMA
"U
IME
OCA
I
SINA
I
DUHA
SVETOGA",
KAO
DA
KRIŽAM
S
RUKOM.
I
PORUČIO
GOSPODINU
DA
SADA
TU
KRUNICU
NJEGOVOG
BOŽJEG
MILOSRĐA
MOLIMO
JA
I
ONA
ZAJEDNO.
JA
SAM
U
SEBI
IZGOVARAO
RIJEČI

I
TAMO
GDJE
JE
BILA
JEDNINA
JA
SAM
REKAO
MNOŽINU.
MOLILI
SMO
ONA
I
JA
ZAJEDNO.
KAKO
ONA
NIJE
HTJELA
A
SADA
NIJE
NI
MOGLA,
TO
SAM
JA
MOLIO
ZA
NAS
OBOJE.
I
ZNAO
SAM
DA
JE
TO
GOSPODINU
BILO
MILO.
(idu mi
suze,
BOGU
ZA
HVALU).

I TAKO SMO, ONA I JA, IZMOLILI JOŠ TRI KRUNICE BOŽJEG MILOSRĐA, A NA KRAJU S
AM
PREKRIŽIO,
U
MISLIMA,
I
NJU
I
SEBE.
ONA
JE
ZASPALA.

**KADA SAM MOLIO, U MISLIMA SAM VIDIO SLIKU NAŠE MAJČICE, DJEVICE MARIJE, K
AKO
KLEČI
OKRENUTA
PREMA
TOJ
ŽENI
I
SKLOPLJENIH
RUKU
MOLI.
A
S
DRUGE
STRANE
SAM
OSJETIO
DA
SE**

**NALAZE
ANĐELI
I
DA
MOLE.
GOSPODINA
NISAM
VIDIO
ALI
SAM
ZNAO
DA
JE
TU.
POKUŠAO
SAM
OSJETITI
DA
LI
SE
TU
NEGDJE
NALAZI
I
ZLO.
NO,
NISAM
GA
OSJETIO.
JEDINO
ONAKO,
KAKO
DA
JE
NEGDJE
DALJE,
KAO
RASPRŠENI
MRAK.
IZGUBILO
JE
ZLO
BORBU
ZA
TU
DUŠU,**

SAMO
TO
JA
U
TOM
TRENUTKU
NISAM
ZNAO.

MUŽ I JA SMO OTIŠLI. ISPRIČAO MI JE DA SU I ON I DJECA DOSTA U VJERI, DA SU ŽE
NA
I
DJECA
DOSTA
IŠLI
NEDJELJOM
U
CRKVU,
ONA
VIŠE
NEGO
ON,
ALI
DA
ON
NE
VOLI
SVEĆENIKE
I
NE
VOLI
BAŠ
IĆI
U
CRKVU.
I
DA
JAKO
VJERUJE

U
BOGA
I
DA
MU
JE
PREDAO
SVOJ
ŽIVOT
NA
UPRAVLJANJE. JA TO NISAM TADA KOMENTIRAO ALI
SAM
MU
REKAO
DA
SAM
OSJETIO
DA
BI
MORAO
ON
NA
JEDNU
ISPOVIJED.
I
DJECA.
I
NA
MISU.
DA
BI
TAKO
POMOGLI
NJEGOVOJ
ŽENI.
ON
JE
ŠUTIO,
ZNAM
DA
JE
RAZMIŠLJAO
O
TIM
RIJEČIMA.
JER,

TO
BI
BILO
TO.

Pa sam ga pitao da li je bio svećenik kod nje. On je rekao da je bio. Pa sam ga pitao da li ju je ispovjedio i dao joj bolesničko pomazanje. On je rekao da ne zna jer nije bio unutra a svećenika nije pitao. Ja sam mu rekao da bi to svakako trebalo učiniti. Dogovorili smo se da ću i drugi dan, u utorak, doći kod nje u posjetu.

Drugi dan sam zamolio našeg svećenika, prije jutarnje mise, da tu jutarnju misu služi i na nakanu obraćenja i ozdravljenja te drage žene u potrebi. Naš župnik mi je uslišao molbu jer je bila samo još jedna nakana, za uspjeh operacije jednog djeteta, pa sa i ova moja nakana nekako uklapala. Tako je za njezino obraćenje i ozdravljenje služena i jedna misa.

Poslije mise otišao sam joj ponovno u posjetu. I ponovno sam na isti način izmolio tri KRUNICE
BOŽJEM
MILOSRĐU.
ONA
I
JA,
JA
ZA
NJU. Kada smo izašli van, rekao mi je njezin suprug da ju je pitao da li se ispovjedila i primila bolesničko pomazanje i da mu je kazala da se i ispovjedila i primila bolesničko pomazanje.
KASNIJE
SAM
VIDIO
DA
JU
JE
ZLO
SMOTALO
I
DA

JE,
VJEROJATNO
NESVJESNO,
LAGALA.
Ja sam kazao da super, da je to dobro. Onda mi je on rekao da u srijedu mora ići u Austriju, tamo radi, pa neće moći doći k njoj u posjetu. Ja sam mu rekao da ću ja sigurno ići.
OSJEĆAO
IZNUTRA
VELIKU
POTREBU
DA
S
NJOM
MOLIM
TE
KRUNICE
BOŽJEM
MILOSRĐU.

Jasno, kako to već biva, ZLO SE PONOVNO UKLJUČILO, želeći me na razne načine odvratiti od toga da odem u bolnicu sam, bez supruga te žene. Te su mi došle neke obveze, te su mi najavljeni neki sastanci, pa misao da što ću sam kod nje kada ju ne razumijem, nego da bi mogao ići u četvrtak, kada će vjerojatno ići i muž, itd. No, unatoč svemu tome, unatoč unutrašnjoj borbi
ZA
i
PROTIV,
u meni je nekako sve više rasla odluka da ću ja svakako otići toj ženi u posjetu u bolnici. Tako sam i učinio.

Kada sam došao u njezinu sobu, bila je sama. Pogledala me, prepoznala i pozdravila i nešto mi kazala. Nisam ju razumio, samo sam kimnuo glavom. Pa me opet nešto pitala, pa se htjela ustati, pa spustiti. Uzeo sam joj jastuke ispod glave, tako je htjela ležati. Bez jastuka ali malo na povišenom, kako je bio podignut krevet. U svemu tome, njezina ruka ostala je u mojim rukama. I ja sam joj rekao da JU NJEZINA OBITELJ JAKO VOLI U TOJ NJEZINOJ BOLESTI JER SAM TO
VIDIO.
I
DA
ZNAM
DA
ONA

VOLI
NJIH.
A
ONA
JE
SAMO
KIMALA
S
GLAVOM.
PA
SAM
JOJ
REKAO
DA
SE
MOLIM
ZA
NJU,
S
NJOM
I DA
ĆU
SE
I
DANAS
MOLITI
S
NJOM.
NEŠTO
JE
POKUŠALA
KAZATI.
MISLIM
DA MI
SE
HTJELA
ZAHVALITI.

Onda su ušle dvije medicinske sestre da vide njezino stanje te su ubrzo otišle. A JA SAM POČ

EO S
NJEZINOM
I
MOJOM
MOLITVOM
KRUNICE
BOŽJEG
MILOSRĐA.
DRŽAO
SAM
JOJ
RUKU
MEĐU
SVOJIM
RUKAMA
I
MOLIO.
ONA
JE
IMALA
OČI
ZATVORENE.
RIJETKO
IH
JE
OTVARALA.

I onda je u jednom trenutku ušao u sobu jedan čovjek. Odmah sam vidio, po bijelom okovratniku, da se radi o svećeniku. A bio mi je i poznat. On me pogledao, pozdravio me i pogledao nju. Vidio sam da je malo ustuknuo kada je vidio u kakvom je stanju. Ja sam mu rekao da se ona i ja sada zajedno molimo. On je rekao da dobro. Potražio je po stolu svete slike koje je vjerojatno prije ostavio, izvukao ih na vidjelo između stvari. Ponovno nas je malo gledao i rekao da on sada ide na druga mjesta, da će ponovno doći popodne. Ja sam mu rekao da može ostati, da mogu ja ići ako on treba nešto s njom obaviti. On je malo zastao, no rekao da ne, da neka samo ostanem, da on ide dalje pa će doći popodne. I otišao je.

A ONA I JA SMO NASTAVILI DALJE MOLITI. JA NISAM ZNAO, UOPĆE NISAM POMISLIO,
DA
TA
ŽENA
MOLI
SA
MNOM.
ODNOSNO,
DA
DRŽI
TU
SVOJU
MALU
I
ONEMOĆALU
RUKU
U
MOJIM
RUKAMA
ZATO
JER
ŽELI
DA
ME
DRŽI
KADA
JA
MOLIM
ZA
NJU.
NIJE
ZNALA
ŠTO
JA
MOLIM
ALI
JE
ŽELJELA
BITI
SA
MNOM
FIZIČKIM
DODIROM
DOK

SAM
JA
U
SEBI
MOLIO.

I TAKO, TKO GOD JE UŠAO U SOBU, JA NISAM VIDIO ALI SAM ČUO DA SU MI IZA LEĐA DOLAZILI,
MOGAO
JE
VIDJETI
JEDNOG
ČOVJEKA
NASLONJENOG
NA
OGRADU
BOLNIČKOG
KREVETA
KAKO
JE
POLUNAGNUT
NA
SITNO
STVORENJE
U
KREVETU
KOJE
DRŽI
SVOJU
RUČICU
MEĐU
NJEGOVIM
RUKAMA.
ON
JU
GLEDA
A
ONA
IMA

ZATVORENE
OČI.
I
ŠUTE.
TO
SMO
BILI
ONA
I
JA
I
NAŠ
GOSPODIN
U
NAŠOJ
BEZGLASNOJ
MOLITVI,
SVATKO
NA
SVOJ
NAČIN.
JA
IZGOVARAJUĆI
U
SEBI
RIJEČI
MOLITVE,
A
ONA
DRŽEĆI
ME
SVE
VRIJEME
ZA
RUKU.

PRI KRAJU TREĆE KRUNICE OTVORILA JE OČI I NEŠTO MI KAZALA, ŽELEĆI POMAKNU TI RUKU.
SHVATIO

SAM
DA
GOVORI
DA
NE
MOŽE
VIŠE
TE
JE
POVUKLA
RUKU
I
KRENULA
JE
DA
SE
PREKRIŽI,
KAO
NA
KRAJU
MOLITVE.
TEK
TADA
SAM
SHVATIO
DA
JE
CIJELO
VRIJEME,
DOK
JE
DRŽALA
SVOJU
RUKU
MEĐU
MOJIMA,
ONA
MENI
POMAGALA
MOLITI.
ŽELJELA
JE
MOLITI,
NIJE
MOGLA
ALI

JE
NJEZINA
RUKA
U
MOJIMA
TADA
MENI
IZGLEDALA
VIŠE
NEGO
SVE
IZGOVORENE
RIJEČI
OVOGA
SVIJETA.
(
idu
mi
suze)
.
ONA
JE
MOLILA
SA
MNOM!
DA
JU
JE
MOGAO
TADA
VIDJETI
NJEZIN
MUŽ!
NIJE
SE
MOGLA
SAMA
PREKRIŽITI
ALI
SAM
JA
SHVATIO
ŠTO
ŽELI
PA
SAM

JOJ
JA
UZEO
RUKU
I
S
NJOM
JU
PREKRIŽIO.
"U
IME
OCA
I
SINA
I
DUHA
SVETOGA.
AMEN"

Ja sam završio s molitvom i tako ostao u tišini nekoliko trenutaka. Ona je mirno ležala sa rukama na prsima. U jednom trenutku ona je otvorila oči, pogledala me i pokušala mi kazati da bi morala na W
C, da ju ja odnesem.
Znao sam da to ne smije. Ali ona me i dalje molila za to. Nisam znao što učiniti pa sam joj rekao da idem po neku od sestri pa će one znati što učiniti. Otišao sam na hodnik i pokušao tamo pronaći neku od medicinskih sestri. Nisam vidio ni jednu. Stajao sam tamo na hodniku i vrtio se lijevo-desno čekajući da naiđe neka sestra.
I
ONDA
S
DESNE
STRANE
NAIĐE
ONAJ
SVEĆENIK.
PA
MU
KAŽEM
ŠTO

ČEKAM.
A
ON
KAŽE
DA
JE
STVARNO
U
LOŠEM
STANJU.
A
JA
GA
PITAM
DA
LI
JU
JE
ISPOVIJEDIO
I
DAO
JOJ
BOLESNIČKO
POMAZANJE.
A
ON
KAŽE
DA
NIJE.
JA
SAM
SE
JAKO
IZNENADIO
PA
SAM
MU
REKAO
DA
TO
NIJE
DOBRO,
DA
BI
TO
TREBALO

NAPRAVITI.
U
TO
VIDIM
KAKO
PREMA
NAM
PO
HODNIKU
IDE
JEDNA
STARIJA,
OMALENA
ŽENA.
NEKAKO
MI
JE
BILA
POZNATA
I
SHVATIM
DA
JE
TO
NJEZINA
MAJKA.

I TAKO SMO SE NAS TROJE TU SASTALI. I SVEĆENIK U JEDNOM TRENUTKU KAŽE DA
DOBRO,
DA
BI
SE
MOGLI,
KADA
SMO
VEĆ
TU,
OTIĆI
POMOLITI

ZA
BOLESNICU.
I
JA
KAŽEM
DA
MOŽE,
DA
ODMAH
DOĐEM,
SAMO
DA
NAĐEM
SESTRU.
NJIH
DVOJE
SU
OTIŠLI
ODMAH
A
JA
ZA
NEKOLIKO
SEKUNDI
JER
SAM
ODMAH
PRONAŠAO
I
MEDICINSKU
SESTRU
KOJA
JE
KAZALA
DA
ĆE
ODMAH
DOĆI.

KADA SAM DOŠAO U SOBU, BOLESNICA ME UGLEDALA I POČELA VAPITI I PRUŽATI RU
KE
PREMA
MENI.
MAJKA
JOJ
JE
PROBALA
POMOĆI,
ALI
ONA
JE
NJEZINE
RUKE
GURALA
OD
SEBE
I
PRUŽALA
RUKE
PREMA
MENI.
JA
SAM
JOJ
PRIŠAO
BLIŽE
I
UHVATIO
JE
ZA
RUKU. SHVATIO SAM
DA
HOĆE
MENE
JER
JE
MISLILA
DA
JU
JA
MOGU
ODNIJETI
DO
ZAHODA.
NO,

JA
SAM
JOJ
REKAO
DA
NE
SMIJEM,
DA
IMA
PELENU.
I
DA
NEK
SLOBODNO
TO
UČINI
U
PELENU.
NEKAKO
SE
SMIRILA,
S
RUKOM
MEĐU
MOJIMA.

U međuvremenu, svećenik se pripremio za molitvu. I odmah, čim smo počeli, shvatim da će ju kroz
tu
molitvu
odriješiti
njezinih
grijeha
i
dati
joj
bolesničko
pomazanje.
SVEĆENIK,

NJEZINA
MAJKA
I
JA
SMO
GLASNO
MOLILI
A
ONA
JE
SVE
TO
SLUŠALA
ZATVORENIH
OČIJU,
DRŽEĆI
ME
ZA
RUKU.
SVEĆENIK
JOJ
JE
DAO
I
BOLESNIČKO
POMAZANJE,
NA
ČELO
I
RUKU.
NAKON
NEKOG
VREMENA
SVEĆENIK
JE
ZAVRŠIO
S
MOLITVOM.
BOLESNICA
MI
JE
POKAZALA
DA
ŽELI
DA
JU

PONOVNO
PREKRIŽIM
PA
SAM
TO
PONOVNO
UČINIO
S
NJEZINOM
RUKOM.

**I ONDA SE DOGODIO JEDAN OD NAJDIRLJIVIJIH TRENUTAKA KOJE SAM VIDIO U SV
OJEM
ŽIVOTU,
TRENUTAK
KOJEGA
ĆU
TEŠKO
ZABORAVITI.
BOLESNICA
JE
PRVO
PODIGLA
SVOJU
DESNU
RUKU
POLAKO
U
VIS,
IZNAD
GLAVE,
OKOMITO
NA
TIJELO.
USPOREDO
S
DESNOM
RUKOM,
POČELA**

JE
DIZATI
LIJEVU
RUKU.
KADA
SU
JOJ
RUKE
BILE
SKROZ
ISPRUŽENE,
SKLOPILA
IH
JE
KAO
ZA
VRIJEME
MOLITVE.
NADIGNULA
JE
TIJELO
U
VIS, KOLIKO
SU
JOJ
SNAGE
DOPUSTILE,
I
TAKO
NEKOLIKO
SEKUNDI
OSTALA.
NITKO
NIJE
RAZUMIO
ŠTO
JE
POKUŠALA
REĆI.
JA
SAM
BIO
SIGURAN
DA
JE
ONA

U
TOM
TRENUTKU
IMALA
SVOJ
RAZGOVOR
S
GOSPODINOM,
DA
MU
SE
UTJECALA
NA
KRAJU
SVOJEGA
ZEMALJSKOG
ŽIVOTA
I
DA
GA
JE
PRIHVATILA
ZA
SVOJEG
SPASITELJA.
TOLIKO
SNAGE,
TOLIKO
MOLITVE,
TOLIKO
EMOCIJE
JE
BILO
U
TIM
NJEZINIM
VISOKO
PODIGNUTIM
RUKAMA
I
NADIGNUTOM
TIJELU
I
NERAZUMLJIVOM
GOVORU,
DA

MI
JE
IZGLEDALO
KAO
DA
LEBDI
IZNAD
KREVETA.
GOSPODIN
JU
JE
POZVAO
A
ONA MU
JE
PRUŽALA
RUKE!

TRAJALO JE TO SAMO NEKOLIKO SEKUNDI A ONDA JE IZGUBILA SNAGU SPUSTILA R
UKE
I
PREKRIŽILA
IH
NA
PRSIMA,
ZATVORENIH
OČIJU.

Svećenik je tada rekao da ju tako sada ostavimo. Ja sam ju ponovno u mislima prekrižio i otišao sa svećenikom iz sobe, ostavljajući s njom njezinu majku.

DOK SAM SE VOZIO IZ BOLNICE SLAVIO SAM GOSPODINA ZA SVE TO ŠTO SE DOGO
DILO. S
POZNAO
SAM
DA
SAM
JA
MORAO
TAJ
DAN
DOĆI
K
NJOJ
U
POSJETU
ISTOVREMENO
KADA
I
ŽUPNIK
DA
ONA
DOBIJE
BOLESNIČKO
POMAZANJE
I
ODRJEŠENJE
GRIJEHA
JER
BI
VJEROJATNO
TO
SVE
BILO
ODGOĐENO
ZA
DRUGI
DAN.
I
TO
ŠTO
JE
MOLILA
SA
MNOM

I
TO
ŠTO
JE
IMALA
RAZGOVOR
S
GOSPODINOM,
SVE
JE
TO
ZA
MENE
IMALO
NEMJERLJIVE
VRIJEDNOSTI
KOJIH
NE
BI
BILO
DA
NISAM
JA
UČINIO
ONO
ŠTO
SAM
MOGAO
I
ŠTO
JE
GOSPODIN
OD
MENE
OČEKIVAO
.
OTIŠAO
JOJ
U
POSJETU.

CIJELU VELIČINU SVEGA TOGA, BOŽJE SLAVE, SHVATIO SAM TEK DANAS U JUTRO. P
OSLIJE
MISE,
NAZVAO
SAM
NJEZINOG
MUŽA
HTIJUĆI
SE
DOGOVORITI
KADA
DA
DOĐEM
U
BOLNICU,
U
POSJETU
NJEGOVOJ
ŽENI,
TAKO
DA
DOĐEMO
SKUPA.
A
ON
MI
KAŽE
DA
SE
SADA
BAŠ
VOZI
IZ
AUSTRIJE
I
DA
ĆE
POPODNE
IĆI
DO
ŽUPNIKA
DA
SE
S

NJIM
DOGOVORI
OKO
SPROVODA.
JA
SAM
NASTAVIO
GOVORITI
I
TEK
ONDA
SHVATIM
DA
JE
ON
SPOMENUO
SPROVOD.
JA
GA
ODMAH
UPITAM
DA
KAKAV
SPROVOD,
DA
LI
JE
MOŽDA
UMRLA
NJEGOVA
ŽENA.
A
ON
KAŽE
DA
ŠTO
MI
NITKO
NIJE
JAVIO,
DA
JE
UMRLA
JUČER
18.45.
JA

SAM
ODMAH
POČEO
SLAVITI
BOGA,
POČELE
SU
MI
IĆI SUZE.
PA
SAM
MU
REKAO
DA
NISAM
ZNAO,
DA
SE
MORAM
MALO
SMIRITI
PA
ĆU
MU
SE
JAVITI.
ČAK
MU
NISAM
DAO
NI
SAUČEŠĆE,
TOLIKO
SAM
BIO
UZBUĐEN.

SJEDIO SAM U KAFIĆU I SUZE SU SAMO TEKLE I TEKLE. MA NISU TO BILE SUZE ŽALO STI.

NE,
TO
SU
BILE
SUZE
SLAVE
BOŽJE.
GOSPODIN
SE
PONOVNO
PROSLAVIO
A
U
TOJ
SVOJOJ
SLAVI
DAO
JE
I
DA
JA
UČESTVUJEM,
JEDNIM
SVOJIM
MALIM
DIJELOM.
KORISTIO
ME
KAO
ORUĐE
ZA
OBRAĆENJE
JEDNE
TRPEĆE
DUŠE
I
DUŠE
NA
SAMRTI.
UPRAVO
ZA
JEDNU
OD
ONAKVIH
DUŠA
ZA

KOJE
JA
SVAKI
DAN
MOLIM
KRUNICU
BOŽJEG
MILOSRĐA.
SVA
BLAGA
OVOG
SVIJETA
I
CIJELI
OVAJ
SVIJET
NISU
BILI
NIŠTA
PREMA
MILOSTI
KOJU
SAM
JA
OSJEĆAO
U
TOM
TRENUTKU
SHVAĆAJUĆI
DA
JE
DUŠA
TE
ŽENE
ZAUVIJEK
SPAŠENA,
DA
ĆE
ONA
NA
KRAJU
ZAVRŠITI,
NAKON
ČISTILIŠNIH
MUKA
I

VREMENSKOG
ZADOVOLJAVANJA
ZA
SVOJE
GRIJEHE,
U
VJEČNOM
BOŽJEM
KRALJEVSTVU
I
DA
SAM
TOME
SVEMU
DOPRINIO
I
JA
I
MOJE
MOLITVE.
DA
SAM
TOLIKO
GOSPODINU
DRAG
DA
ME
ISKORISTIO
KAO
ORUĐE
ZA
SPAS
OVE
TRPEĆE
DUŠE.
NIKADA
U
ŽIVOTU
SE
NISAM
OSJEĆAO
SRETNIJE,
ISPUNJENIJE,
VRIJEDNIJE
KAO
DANAS

UJUTRO
KADA
SAM
SJEDIO
PLAČUĆI
U
ONOM
KAFIĆU.

BOŽE, SLAVA I HVALA TI! GOSPODINE HVALA TI ZA TVOJE MILOSRĐE! GOSPODINE
TI
SI
SVJETLOST
I
SPASENJE!
U
TEBE
SE
GOSPODINE
UZDAM!

BLAGOSLOVLJEN BOG U VIJEKE.